

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

د افغانستان انقلابي سازمان

۱۰/۰۸/۲۹

افغانستان کوم لوري ته روان دی؟

دا پوښتنه له یوې مودې څخه د روښان اندو، سیاسي تشکیلاتو او د افغانستان د یو شمیر خلکو تر منځ توده ده او دېرې د اوضاع د پیچلتیا څخه خبرې کوي، تر دې حده چې باور لري چې «په خپله امریکایان هم نه پوهیږي چې څه کوي» او پدې باور دي چې امریکا او ناتو په افغانستان کې پاتې راغلي او له دې تلک څخه د وتلو لپاره د خلاصون لاره لټوي. دا په داسې حال کې ده چې دوی په خپله د امپریالیزم او نیواک د نه سمه پیژندنې له سببه د اوضاعو په څېړنې کې پاتې راغلي او دا وضعیت د امریکا په مشرتابه د نیواک ناکامي گڼي. دوی چې له امپریالیزم او اشغال څخه پوره شناخت نلري، په سادگي فکر کوي چې له وضعیت څخه د خلکو ناخوښي گواکې په افغانستان کې د امریکا او د هغه د پلویانو ناکامي ښيي او دې اساسي اصل ته پام نکوي که چېرې د افغانستان خلک د حالاتو څخه راضي وي نو بیا نیواک او تجاوز کومه معنی نه لري، ځکه چې صرف په یوه انقلابي نظام کې چې برابري او خلکو ته د خدمت اصل یې په لومړیتوبونو کې ځای لري، خلک راضي کېدلی شي، نه په یو کوداکي او طبقاتي مزدور نظام کې چې د اقلیتو ستمگرو ملاکانو او کمپرادورانو د گټو ساتونکي وي.

د افغانستان انقلابي سازمان د یوه مخکښ سازمان په توگه دا خپله دنده گڼي چې «د مشخصې اوضاع څخه د مشخص تحلیل» له مخې دې پوښتنو ته ځواب ورکړي او د توان تر کچه پورط داسې فکري مغشوشیا ته د پای ټکی کیږدي. په همدې خاطر د «افغانستان کوم لوري ته روان دی؟» لیکنه خپل غړو، پلویانو، انقلابي غورځنگ او د افغانستان ټولو زیار کښو ته وړاندې کوي.

زموږ بعضي ساده سیاسي شنونکي چې د لویدیځ د استخباراتو سره همغږي دي، د باراک اوباما قدرت ته د رسیدلو سره او د هغه د «بشر دوستانه» سیاستونو او «د بوش د سیاستونو څخه د نیوکو» سره یو لړ جالبو سیالي تبلیغاتو ته چې گواکې «انسان ته د خدمت» لمر له سپینې مانی څخه غوریدلي، مخه کړې او کله چې اوباما اعلان وکړ چې افغانستان ته به په جدي توگه پاملرنه کوي نو دېرې له دې تور پوستي څخه چې د «حسین» نوم یې له خپل نامه سره نښلولی، د معجزې هیله پیدا او پدې فکر کې دي چې «دا ځل به یې هیواد جوړیږي» او نور به د جنگ او جگړې څخه خلاصون مومي او په ځانگړې توگه دا تمه هغه وخت لا زیاته شوه چې اوباما څو ځل د افغانستان «د لانجې پای»، د «خلکو رنځونو» او د امریکایي پوځونو د «وتلو» څخه یادونه وکړه. خو په عمل کې ولیدل شول چې هغه د یوه ځانگړې اړتیا له مخې او د دې لپاره چې امریکا د ویلو لپاره یو درواغ ولري، سپینې مانی ته وپورل شو او یو

ګام يې هم له هغې کړنې څخه چې د پانګوالی نظام ستراتيژي جوړونکو د امريکا د امپرياليستي نظام د ګټو ساتلو لپاره په آسيا کې د شوروي اتحاد د پرځېدو وروسته ټاکلی وو وانه خيست او ځان يې د امپرياليستي کمپنيو د ګټو خونديتوب لپاره يو بنه مامور ثابت کړ.

دا چې ولي اوباما اعلان وکړ چې نور نه غواړي خپل خارجي سياستونه د عراق پر محور و څرخي، د دې لپاره نه دی چې امريکايي کمپنی فریښتی ګرځېدلی او د نفتو لوت يې پرېښي، بلکې «پل برومر» د عراق امريکايي واکمن لا پخوا د دې کمپنيو له لارې د عراق د نفتي زيرمو ګټې له ځان سره وړي دي. هغې د عراق ۱۵ ميليارده ټنه نفتي زيرمي په ۵ امريکايي کمپنيو وپلورلی چې د ۲۵ کلونو لپاره د ورځې د ۶ ميلیونو بېرلو نفتو د ويستلو حق يې درلود، چې تر يوه بريده د ۱۷۲ زرو امريکايي سرتيرو خونړۍ دنده پای ته رسيدلی چې بايد ۳۰ زره يې له عراق څخه بهر او د اوباما د نوي سياست له مخې افغانستان ته لار شي. خو اوباما هيڅ کله له عراق څخه د خپلو ټولو پوځونو د وتلو خبره نده کړې او دا ځکه چې په نړۍ کې د ۷۳۶ مهمو پوځي ادو تر څنګ د عراق مهمه پوځي اډه هم وساتي او له هغه ځايه وکړای شي پر منځني ختيځ د خپلو شومو امپرياليستي اهدافو د تر سره کولو لپاره خپله اغيزه ټينګه وساتي.

دلته په لومړي سر کې هغه دليلونه چې ولي امريکې افغانستان باندې يرغل کړی په ګوته کوو او بيا د دوی د حضور لاملونه تر څېړنې لاندې نيسو او ښايو چې نيواک ګر امريکايي پوځونه د يوه له مخه ټاکل شوي ستراتيژي له مخې زموږ هېواد ته راغلي او تر اوسه نه يوازې له کومې ستونزې سره مخ شوي ندي، بلکې يې له کومې انديښنې څخه په افغانستان او په سيمه کې د خپل اوږد مهال نيواک او پاتې کېدلو لپاره په هلو ځلو بوخت دي:

۱- د امريکې متحده ايالاتو د خپلې امپرياليستي واکمني د ساتلو لپاره د ۷۳۶ پوځي ادو تر څنګ چې هر يو يې له يو ځانګړي ارزښت لرونکي دي په افغانستان هم خپلې منګولې څښي کړي. د نورو پوځي ادو په پرتله افغانستان امريکې او د هغه متحدينو ته د خورا زيات ارزښت لرونکي دی. همدا چې څوک وپوهيږي چې امريکا په نړۍ کې ولي دومره ګڼ شمېر پوځي اډې ساتي او له هغو څخه خپلو کمپنيو ته کومې ګټې پورته کوي، ژر به د افغانستان د نيواک او د هغه څخه لاس ته راتلونکو ګټو په ارزښت پوه شي. څوک چې د نيواک په تاريخي تجربو او د امپرياليزم په ماهيت پوه وي؛ پدې پوهيږي چې تر اوسه هيڅ کله يرغلګران او نيواک ګره پوځونه د نيول شوي سيمي څخه په خپل خوښه ندي وتلي، چې د امريکې په اړه د ويتنام جګړه د نړيوالو لپاره يوه بنه بيلګه ده. دا په داسې حال کې چې په اوسني وضعیت کې د هغه وخت ويتنام په پرتله افغانستان د امريکايانو لپاره خورا زيات ارزښت لري.

۲- افغانستان د امريکايي ادو د نښلونکي سيمي په توګه کار کوي او د ظهران څخه چې په منځني ختيځ کې پروت دی تر اکيناوا او ديګو ګارسيا چې په لرې ختيځ کې موقعيت لري سره نښلوي. په آسيا کې د دې ليکي ساتل په حقيقت کې د آسيا پر شتمني قارې باندې د امريکې د واکمنۍ ساتل دي چې له دې سره د دې قارې، بازارونه، اوومه توکي، د اوبو لارې او د کار ارزان بيه انساني ځواک به د امريکايي کمپنيو په ولکه کې پريووځي او خپل باداري به د نړۍ تر ټولو لويې وچې باندې پلې کړي.

۳- افغانستان د آسيا لوی وچې کې د هستوي سلاح لرونکی هېوادونو (روسيه، چين، هند او پاکستان) تر منځ او د نړۍ د دوو غټو نفتي سيمو (منځني ختيځ او منځني آسيا) تر څنګ پروت دی.

د دې دوو حوزو ځينې برخې د امريکا په ولکې کې دي او ځينو ته يې سترګې ګڼدلي چې په افغانستان کې د ځای پر ځای کېدو سره به پدې سيمو کې خپلې منګولې لا ښخې کړي چې له دې سره له يوې خوا د هر راز مخالفت ته د

چټک غبرگون بنودلو جوگه کيږي او له بلې خوا د منځني آسيا او قفقاز نفتي حوزې ته خپله لاره پرانيزي او ايران گواښلی شي.

امريکا چې د شوروي اتحاد سره په مقابله کې د ملياردونو ډالرو لگښت درلود او په پای کې يې د نړۍ سوسيال امپرياليسټ قوت ته ماتې ورکړه چې له دې سره د پانگوالۍ تيوريستانو ډېر په احمقانه توگه د تاريخ پای اعلان کړ خو اوس نه يوازې روسيه، بلکې چين هم د يوې لوی امپرياليسټي ځواک په توگه د څرگندېدو په حال کې دی.

له هغه ځايه چې امپرياليسټي قوتونه په خپل منځ کې د خلکو د زبېناک پر سر سيالي لري نو امريکا د روسيې د بيا څرگندېدنې او د يوه اقتصادي او پوځي ځواک په توگه د چين څرگندېدلو څخه ويره لري، نو په افغانستان کې د خپل قوي شتون سره کولای شي د دې دواړو هېوادونو چې اوس د شانگهای اقتصادي تړون کې متحده شوي، له حرکت څخه مخنيوی وکړي چې دا په آسيا کې د امريکې گټو د خونديتوب لپاره خورا ارزښت لري.

۵- امريکا د سپتامبر يولسمې په پلمه خپل ځيني پوځونه په آذربايجان، ترکمنستان، ازبکستان، تاجکستان او قرغيزستان کې ځای پر ځای کړل (ازبکستان د يوه بلوا په پايله کې چې فکر کېدو امريکايي لاسونه به يې تر شاوي، امريکايي پوځونه يې له خپلې خاورې څخه اخراج کړل).

بر سره پر دې په همدې پلمه يې گڼ شمېر بحري پوځونه د هند په سمندر کې ځای په ځای کړل. د دې پوځونو د سونډو ټول لگښت د تېرو اته کلونو را په دېخوا د جاپان هيواد څخه د باج په توگه اخيستل کيږي او په همدې ډول د امريکې بې پيلوټه الوتکې د پاکستان په بلوچستان کې د «شمس» په پوځي اډه کې ځای پر ځای شول.

۶- امپرياليسټي هېوادونه د افغانستان څخه د مخدره توکو له درکه هر کال څه باندې ۴۰۰ ميليارده ډالره گټه لاس ته راوړي چې نيمایي برخه يې انگلستان او پاتې برخه يې د امريکا جيبونو ته وليږي. سربيره پر دې د افغانستان د ځمکې لاندې زيرمې څه باندې ۵۰۰ ميليارده ډالره ارزښت لري چې پدې توگه افغانستان نه يوازې له پوځي اړخه امريکا او متحدينو ته د پام وړ دی، بلکې د اقتصادي اړخه هم خورا زيات ارزښت لري. همدا اوس امريکايان د افغانستان د طلا تر ټولو لوي کان چې په بدخشان کې دی د استخراج تکل لري او انگليسا نو هم د يورانيمو په لوی کان چې په هلمند کې موجود دی، خپته اچولی ده.

۷- امريکا چې د تروريزم پر ضد د مبارزې په پلمه افغانستان ته راغله، اوس د اسلامي بنسټپاله ډلو له لارې خپل آسيایي حريفان گواښوي او له همدې امله د پاکستان آی اس آی په مرسته هڅه کوي لا زياتې اسلامي بنسټپاله ډلې په خپل موټي کې ولري، چې د اړتيا په وخت کې له دې لوي قوت څخه د حريفانو په کمزورولو او په پايله کې د منځه وړلو لپاره گټه پورته کړي.

۸- افغانستان د خاصو جغرافيايي شرايطو درلودو سره د نيواکگرو د وسلو از مېښت لپاره يو مناسب ځای گڼل کيږي چې له دې لارې د دې هېوادونو وسلې جوړونکي کمپنۍ توانيدلی دی چې خپل بازارونو ته لا پراختيا ور وبخښي. نيواکگر توانيدلي چې په تېرو اتو کلونو کې ۶۵۰۰ ډوله نوي وسلې په افغانستان کې و آزموي او ورځ تر بله طالبانو سره د جنگ په پلمې نوي وسلې افغانستان ته راواردې کړي.

۹- د امريکايانو لگښت په افغانستان کې هغه بی شمېره ډالر دي چې کچه يې يو تريليون ته رسيدلی. په افغانستان کې د هر امريکايي سرتيري کلنی لگښت يو ميلیون ډالره دی او زمونږ په هيواد کې د مصرف ځای ته تر رسيدلو پورې د هر گيلن تيلو لگښت ۴۰۰ ډالره ارزول شوي دي. امريکايانو تر اوسه په افغانستان کې ۱۰۰۰ کسه له لاسه ورکړي (د ۲۰۱۰ کال د فبرورۍ تر ۲۵ پورې چې دا شمېره په عراق کې ۴۴۳ کسانو ته رسيدلی). نو هر هوبنياره کس په لږ زير کېدلو سره په دې پوهيدلی شي چې امريکايي نيواک گر دومره بی شمېره پېسې او ويني د

طالب او القاعده خپلو يا افغانانو ته د بورژوازي دموکراسي د راورلو لپاره نه لگوي، بلکې په آسانی سره جوتيري چې امريکايان به په کلونو افغانستان کې پاتې شي.

امريکايان په افغانستان کې د خپل اوږد مهاله تم کېدلو لپاره ځانگړي چمتوالي ته اړتيا لري چې لا د مخه يې بې له کومه ځنډه پيل کړي چې کولای شو لاندې ټکي په نښه کړو:

۱- ستراتيژيک تړون: امريکا په افغانستان کې تر دم گړی پورې څو ځل هڅه کړی چې د خپل لاس پوځي دولت سره ستراتيژيک تړون لاسليک کړي. دا تړون يو ځل د کرزي له خوا او د دوهم ځل لپاره د بهرنيو چارو وزير (سپنټا) له خوا لاسليک شوي دي.

د دې تړون په پای کې ځينې امريکايي چارواکو په افغانستان کې د امريکا د ۹۰ کلونو د پاتې کېدلو خبر ورکړی و. دا هغه تړون دی چې امريکا د نړی زياتو هېوادونو کې د اوږد مهاله تم کېدلو لپاره ترې گټه اخيستی چې تر اوسه ۸۰ هېوادونو دا تړون لاسليک کړی دی.

افغانان د پخوا څخه په ياد لري چې انگليسانو څنگه د «گندمک تړون» سره افغانستان رسماً اشغال کړ او شوروی هم د «خلکو د دموکراتيک گوند» د رهبرانو سره د خپل سويلي سرحدونو د ساتلو په پلمه د يو تړون له مخې پر افغانستان باندې تيری وکړ.

۲- پوځي اډې: تر څو راتلونکو مياشتو پورې چې په افغانستان کې د امريکايي پوځونو شمېره ۱۲۷ زرو کسانو ته لوړيږي او ځان سره نوي ډوله وسلې او مهمات راوړي، امريکا د دې نوي راغلي پوځونو او وسلو د ځای پر ځای کولو لپاره به خورا لويو پوځي اډو ته اړوي. دا پوځي اډې هغو ځايونو کې جوړيږي چې د امريکا آسيایي ستراتيژي ته گټور وي. امريکا دم گړی د بگرام هوايي ډگر، د کندهار هوايي ډگر، د شينډنډ هوايي ډگر، د شورآب پوځي اډه (چې د کندهار- هرات د لوی لارې په سر پرته او هلمند پورې تړلې سيمه ده)، او د خوست او جلال آباد پوځي اډو په پراختيا بوخته ده. د امريکا سفارت په کابل کې ورځ تر بله د نويو سترو ودانيو جوړولو سره پراختيا مومي چې څو مياشتې تر مخه د روغتيا وزارت ودانۍ هم د دوي له خوا په رسمي توگه «وپيرودل» شوه. داسې گنګوسي هم شته چې دويم مکروريان به هم د دوي له خوا د «پيرولو» وروسته له سفارت سره يو ځای کړای شو. امريکايان د تخته پل په سيمي کې چې د کندهار هوايي ډگر ته څيرمه پرته ده د تيلو لسگونو زيرمو په جوړولو بوخت دي چې هره زيرمه يې د سل زرو څخه تر يو ميليون ليتر تيلو پورې گنجايش لري.

قدرت ته د باراک اوباما د رسيدو وروسته، ۵۰۰ انجنييران د هغو پخواني راغلو انجنييرانو سره يو ځای شول چې لا تر مخه د دې پوځي اډو د جوړولو لپاره افغانستان ته ليردول شوي وو.

د بگرام هوايي ډگر چې امريکايانو ته د ټاټوبي ارزښت لري د لا پراخېدلو په حال کې دی چې له دې څخه به ځنډه توگه بنکاري چې امريکا هېڅ داسې يو پلان نلري چې په څو نږدې کلونو کې افغانستان پريردي. برسېره په امريکايانو، انگليسان هم په هلمند کې د اډو د جوړولو په تکل کې دي. انگليسانو خپله تر ټولو لويه قونسلگري په هلمند کې جوړه کړې ده چې په هغه کې ډېر جاسوسان د ديپلوماتانو په نامه ميشت شوي دي چې شمېره يې د انگليسانو له سفارت څخه چې په کابل کې دي، خورا زياته ده او د انگليسي چارواکو تگ او راتگ هم په مستقيم توگه د انگلستان څخه دي ولايت ته تر سره کيږي. د امريکا او انگليس هغه سياست چې غواړي واليان د مرکزي حکومت د دايرې څخه په جلا توگه پياوړې کړي د نيواک گرو د خپلو جلا جلا گټو د خونديتوب په مقصد تر سره کيږي چې بڼه بيلگه يې په هلمند کې ليدای شو. دا چې المانيان په مزار کې، ايتاليويان په هرات کې، فرانسويان په کاپيسا کې، د نمارکيان

په فاریاب کې، هالنډیان په ارزگان او نور نیواک گر هیوادونه په نورو ولایتونو کې د خپلو منگلو خښلو لپاره کوم گامونه پورته کوي او امریکا د یوه لوي ځواک په توگه دوی ته کومه برخه ورکوي، دا به په راتلونکي کې معلومه شي.

طبقاتي اده: د امریکي امپریالیزم او د هغه ملاتړي په افغانستان کې لیوالتیا لري چې په لومړي گامونو کې خصوصي پانگونی ته پام وکړي تر څو له دې لارې وکړای شي چې پانگوال دلالان پر خپلو پښو ودروي. هر کله چې دا طبقه د کمیت او کیفیت له پلوه وتوانیده چې نظام په خپل ولکي کې ونیسي او د هغه مدیران د دې جوگه شول چې د سیاسي، اقتصادي او پوځي برخو کنترول ونیسي نو بیا به نیواکگره ځواک په هوسا توگه د سیمه ایزو موخو او د طبقاتي زبېښناک لپاره لاس په کار شي او د گوداګي دولت په کړونو به هم څارنه وکړي. ارضي ملاکان د دې ادې هغه بله برخه ده چې د پانگوالو دلالانو تر څنګ به دا مقدسه وظیفه!! مخي ته ویسي. په اوسني شرایطو کې امریکایان په دلاله بورژوازي او انگلیسان په ارضي ملاکانو تکیه کوي چې له دې پلوه د دواړو په منځ کې مخالفتونه شتون لري. د انجوانو مشران، له لویدیځه راغلي تکنوکراتان، د دموکراتیک گوند ځیني مشران چې خپل رویزونیزم ته یې هم شا کړی ده د دې دلالانو په فکري ډله کې شمیرل کیږي، خو ډېرې جهادي مشران او قومندانان، د طالبانو مشران د شریرو ارضي ملاکانو له جملې څخه شمیرل کیږي چې دا دواړه د امپریالیزم ادې جوړوي. انگلیسان زیاد لیواله دي چې د کوچنیو ملاکانو له لارې د افغانستان په چارو کې فعالیت ولري، مگر امریکایان د یو لوي ځواک په توگه نه یواځې پانگوالو دلالانو باندې پانگونه کوي، بلکې ډېرې لوي ارضي ملاکان او په خاصه توگه نوي دوران ته رسیدلي شریره ارضي ملاکان په خپلو په خپلو موتو کې لري چې د تنظیمونو مشران او ډېرې ویني تویونکي توپکماران پدې ډله کې حسابیږي. امریکایي اشغالگران خپل اوږد مهاله شتون په همدې کسانو او ډلو ساتي نو داسې کوم منطق نشته چې دا کسان دې محاکمه کړي، مگر دا چې فکر وکړي چې یو یا څو تنه یې نور مصرف نلري او باید وغورځول شي.

۴. د افغانستان دولت: په زیاتو هیوادونو کې چې د امریکایانو په ولکي کې دي او پوځي ادې یې پکې جوړې کړي دي، دولت جوړونې زیاته موده نیولي او د خپلې غوښتنې سره سم یې یو لاس پوځي او فرمانبرداره دولت جوړ کړی دی. دا دولتونه له دې سره چې درې گوني قوه لري او د ملي گټو څخه خبرې کوي خو د نیواکگرو له خوښي پرته یوه پاڼه هم بې ځایه کولی نشي. دا دولتونه اطاعت کونکي او فرمان برداره دي چې ټولې فیصلې یې څه په داخلي او څه هم په خارجي چارو کې، اقتصادي قرار دادونه، پوځي او اقتصادي تړونونه او داسې نورې چارې په ټولنیزه توگه د نیواکگرو په لارښوونې سره پلي کیږي چې باید په ټولو کې د نیواکگرو گټې په پام کې ونیول شي. دا هغه بهیر دی چې اوس مهال زمونږ په هیواد کې روان دی او ترڅو چې دا بهیر مکمل نشي، نیواکگر به په ټولو برخو کې په مستقیم توگه عمل کوي. د دې پروسې د پرمختګ سره به نا امني کمې شي او د یوه فرمان لاندې دولت به رامنځ ته شي. دا ټول وخت ته اړتیا لري او په یوه شیبه کې یې سر ته رسول ناشوني دي، څه چې ځیني فکر کوي چې د نیواکگرو څخه لاره ورکه شوی او د دې کار د سرته رسولو لپاره ناتوانه ښکاري!!

۵. پوځ او پلیس: د پورتنیو دلایلو تر څنګ، د امریکا امپریالیسم پټیلي ده چې په افغانستان کې یو مضبوط او فرمان برداره پوځ جوړ کړي تر څو د دوي لاس پوځی دولت جوړ او د پرگنو مخالفت د دغه دولت په وړاندې په نطفه کې شند کړي خو د امریکا لپاره د داسې پوځ جوړول په دې لنډ مهال کې شوني نه ښکاري، په خاصه توگه چې د دې

پوځ د هغه فرمان روايان په بيه واخلې او خپل فرمان لاندې وساتي. دا پروسه په افغانستان کې پيل شوي او د هغه مشورتي بورډ "C-Eistic" په نوم يادېږي او د "ايگل" په کمپ کې واقع دی چې د دفاع او کورنيو چارو وزارتونو ټولې جوړښتي چارې د هغه په کنترول کې دي چې گام په گام يې د خپلو اړتياو مطابق يې سمبالوي او د لور پورې چارواکو تغيير او بدلول د همدغه بورډ په واسطه سر ته رسېږي.

امريکا هيڅ کله نه غواړي چې دا پوځ دومره ځواکمن کړي چې د دوي له کنترول څخه بهر شي د همدې کبله تر اوسه پورې حاضر شوی نده چې دا لاس پوځي پوځ په هوايي ځواک سمبال کړي، ځکه چې امريکا د افغانستان په هيڅ پيلوټ باندې (پدې خاطر چې ډېرې پيلوټانو په شوروي کې زده کړه کړې ده) باور نه لري. اوس مهال ۶۰ تنه افغانان يې د هوايي او پيلوټي زده کړو لپاره امريکا ته ليرلي چې تر اوسه پورې دوه کاله کيږي چې لا هم هلته دي. پيلوټي زده کړه په شپږو مياشتو کې پای ته رسېږي، خو دوی د پيلوټي زده کړې څخه پرته سياسي اماليو لپاره تر اوسه هلته ساتل شويدي. اوس مهال امريکايان د افغانستان پر هوايي قلمرو باندې پوره واکمن دي. په افغانستان کې هيڅ پوځي او غير پوځي الوتکې د دوي له اجازې پرته بنکنه او پورته کېدای نه شي دا ځکه چې د هغو تيل او نور لگښتونه يې د امريکايانو او انگرېزانو له خوا ورکول کيږي. امريکايان هغه وخت دا پوځ ځواکمن کوي چې فرمان روايان يې لاس په نامه ورته خدمت وکړي، په يوه اشاره کودتا وکړي، او په خپله خاوره کې يوې سيمې ته اور ورته کړي، او پر هر اقدام کې له اشغالگرانو څخه اجازه واخلې. د افغانستان پوځ تر اوسه دې ځای ته ندی رسيدلی، د دغه اردو په صفوفو کې تنظيمي، قومي او سمتي علاقه مندي ليدل کيږي. ځيني وگړي يې معتاد دي او اکثره افسران او سربازان يې په افغانستان کې د نيواکگرو له شتون څخه ناراضه دي او په دې باندې امريکايان ښه پوهيږي. مگر امريکايان هلې ځلې کوي څو پوځ په خپله گټه "تر بيه" کړي او تر هغه وخته پورې به امريکايان د افغانستان د کوڅو او بازارونو او پوځي واک پخپله غاړه واخلې، تر هغې چې د تالی څټې اردو د جوړېدنې څخه ډاډمن شي، هغه وخت به په خاطر جمعې سره په خپلو اډو کې مېشت او په آرامۍ سره به حکمونه چلوي، لکه هغه څه چې همدا اوس په عراق کې تر سره کيږي. دې پوځ ته به ملي گټې او خپلواکي هيڅ ارزښت و نه لري او قومندانان به يې پيريدل شوي شوي افراد وي او په لوړپوړو دندو کې هر بدلون به يواځې د امريکايانو په اجازه تر سره کيږي. امپرياليسټان، داسې پوځ او پوليسو ته د رسيدو لپاره څرگنده ده چې وخت ته اړتيا لري او دا شونې نه ده چې په لنډ مهال يا د څو کلونو په ترڅ کې دې هدف ته ورسېږي.

۶- استخبارات: نيواکگر ځواکونه په عمومي توگه پر استخباراتي کارونو باندې ډېره تکيه کوي. متحده ايالات چې ۱۵ استخباراتي شبکې لري د دوي مرکزي سازمانونه CIA او اف بي آي FBI په افغانستان کې سخت فعال دي. له هغو څلورو هېوادونو څخه چې په نړيواله کچه اف بي آي FBI پکې فعاليت لري، يو يې افغانستان دی. د سيا سازمان په هره مياشت کې يو ميليون ډالره "د افغانستان ملي امنيت" ته ورکوي او د هغه يوه برخه د انگلستان انټلجنس (Intelligence service) پواسطه حمايه کيږي. دا وخت په افغانستان کې ۶۵ زره جاسوسان فعاليت کوي، د لويديځ څخه اکثره راغلي کسان چې د قدرت په کورسيو ناست دي د امريکا استخباراتي شبکو سره اړيکې لري. امريکايان غواړي په افغانستان کې داستخباراتي شبکو فعاليتونه دومره لوړې کچې ته ورسوي چې هره شيبه له هر حرکت څخه خبر شي او د دغو جاسوسانو په واسطه د سيمي اطلاعات تر خپل پوښښ لاندې راوړي. دا کار په ډېره بېره پر مخ ځي، او عموماً ځوانان او پېغلې د يو کلن او څو کلن بورس په پلمه امريکا او انگلستان ته ليرل کيږي او د "نړيوالو اړيکو" ماسټري ورته تدریسوي. پدې توگه د دوي له منځه څخه ځانته جاسوس غوره کوي او

وروسته يې تر خپلې روزنې لاندې نيسي. يو شمير افغانان د مرستيال او ژباړونکي په نوم د امريکايانو په ادو کې په کار بوخت دي، دوي اکثراً ځانونه امريکايان گڼي، ځيني افغاني گروپونه د امريکايانو له خوا مسلح کيږي او تنخوا ورته ورکوي او پوځي عمليات د دوي پواسطه اجرا کوي. په شرق کې د "شاهين" گروپ او په مرکز کې د "الماس" کمانډويي گروپ له ډېرو امکاناتو څخه برخمن دي چې په ټول ځواک سره په افغانستان کې د امريکايانو څخه دفاع کوي. د "الماس" گروپ په ټولو عملياتو کې د امريکا سپيشل فورس سره مرسته کوي او په يوه اشاره او د امريکايانو په خوښه هر څومره افغانان چې وغواړي وژلي شي. دا هغه تر ټولو وطن پلورونکي قوت دی چې تر اوسه پورې د امريکا يانو له خوا روزل شويدي. يو شمير افغانان په انجو گانو او نورو خارجي موسسو کې کار کوي، په امنيتي کمپنيو کې استخداميږي او د خارجيانو په چوپړ کې دي. دوي ټول پخپل هېواد کې د امريکايانو په وړاندې نه يواځې دا چې حساسيت نه لري، بلکې د دوي شتون په زړه او فکر صحيح گڼي، دوي اکثراً په مستقيم يا غير مستقيم توگه د امريکايانو عوامل دي او په اوږد مهال کې د خپل هېواد له اشغال څخه ملاتړ کوي، بالاخره دا پانگه اچونې په دې معنا دي چې امريکايان ژر له افغانستان څخه وتونکي ندي.

۷- نوري وسيلې:

امريکايان تکل لري چې خپل د اوږد مهال شتون لپاره د معنوي وسيلو څخه لکه دموکراسي، پلوراليزم، د بنځې او سري د حقوقو برابرتيا، د مطبوعاتو آزادي، د بيان آزادي، انتخابات، قانونمداري، آزاد بازار، بشري حقوق او داسې نورو ته پناه بويسي او دا وسيلې د مدني ټولني، سياسي حزبونو (چې ځيني يې د مدني ټولنو غړي دي) د بشر د حقوقو کميسيونونو، يوناما او داسې نورو شیانو په قالب کې وړاندې کوي.

امريکايي امپرياليستان د دې وسيلو نه په گټې اخيستلو سره چې د اروپايانو ډير خوښيږي، نه يوازې د دموکراتيک گوند څخه استحاله شوي تشکلات، هېواد پلوري تنظيمونه او د لويديځ د اغيزې لاندې تکنوکراتان رام کړي، بلکې په شعله اي غورځنگ پورې تړلي ځيني سازمانونه چې ستر وياړونه يې درلودلي، هم تسليم کړي او اوس چې بايد حزبونه بيا د لس زرو تذکرو سره د لاسپوڅي دولت د عدليې په وزارت کې ثبت او راجستر شي د دوي کوچني او لويان شپې او ورځې د تذکرو د ټولولو او د قانوني او بي ايډيولوژي حزب د جوړيدنې په نامه د خلکو په غولولو او د تسليمېدولو ميدان ته په کارلو بوخت دي، چې پايله يې د امريکايي نيواکگرو پښو ته د انقلابي روښان اندو د سرونو ټيټول دي او د کين غورځنگ د يوه ملگري په وينا "دوي هڅه کوي چې د پرون زمرې د ننني خر په لکې پسې وتړي" اوله مډال اخيستني او د جيره خورنې څخه محرومه پاتې نه شي.

د داسې گوندونو جوړول بي له دې چې د نيوک تائيدول او د لاس پوڅي دولت په رسميت پېژندنه وي بل څه کېدای شي؟ د داسې حزبونو فعاليت د نيوک د تل پاتې کېدو لپاره اړين دي او له هغه ځايه چې ځيني تسليميدونکي منحرفه او مډال اخيستونکي سازمانونه شرم لري چې په مستقيمه توگه د نيوک گرو د مشرتابه يعني امريکا سره په اړيکه کې اوسي (که څه هم مډالونه ترې اخلي) او په خپله امريکا هم د خپلو مخکينيو تجربو په بنسټ په دې حساسيتونو باندې پوهيږي له همدې لامله يې تر کومې چې شواهد ښکارندوي دي زموږ د هېواد انقلابي گوندونو په لومي اچولو او د لاس پوڅي کولو دنده يې د ايتاليا هېواد نيواکگرو ته سپارلی تر څو د شفيعو اروپايانو د شفقته ډک لاس د دوي پر سر کينودل شي او د لويو فندونو څخه يې برخمن کړي چې د تل لپاره تسليم او په سر ټيټي کار وکړي.

د امريکا په "دموکراتيک" نظام کې دا گوندونه بايد پوزيسيون يا اپوزيسيون وي، د ايډيولوژي له لرلو څخه ډډه وکړي او په پيغور او ملنډو سره انقلابي سازمانونه ايډيولوژيک گڼي او د ټول ظاهري مخالفت سره، هيڅ کله د حاکم نظام

پر ضد دښمني نلري او كوشش كوي چې د قانوني گوند د هويت د تثبيت لپاره له نظام سره په ډېره نرمۍ چلند وكړي.

دا گوندونه په سياسي سياليو (انتخاباتو) كې گډون كوي او د بورژوازي دموكراسي تمثيولي او ځكه چې رسمي دى نو اعتراضونه او عملونه يې هم قانوني بڼه لري ، له دې محدودې څخه پښه وړاندې نږدې. د دې گوندونو، چې په دې څو كلونو كې د تنظيمونو فساد سره منځ ته راغلي، غړي گوندونه د يوه غوړي مړۍ په څېر گڼي چې په خاصو حالاتو كې يو څه په لاس ورشي، په دې گوندونو كې د غړيتوب موخه همدا ده. دا گوندونه د ځيني امكاناتو په درلودلو سره زموږ له غريبو خلكو څخه نذكرې او فورمې په زوره راغونډوي او د څو من غنمو وركولو سره هغوي غولوي او په دې توگه د غرو په بيه اخستلو پيلوي او په غونډو كې كرايي كسان او غړي كابل ته راوړي. د لسو زرو كارتونو ټولول په هيڅ توگه د دې گوندونو څخه د خلكو ملاتړ نه بڼايي، ځكه چې د گوندونو جوړونه يو له هغه وسيلو څخه دي چې امريكا د هغې په ذريعه په افغانستان كې د خپل شتون، د هغوي تر منځ د زرگري جگړې بلولو او د انقلابي ايډيولوژي څخه د وگړو او گوندونو د تشولو لپاره كار اخلي. له داسې بې ننگه گوندونو څخه خلكو ته د خدمت كولو تمه لرل د افغانستان وگړو او ولس ته د سپكاوي كولو برابره دى.

۸- د نيوآك پلمې:

د تاريخ په اوږدو كې هر كله چې كوم امپرياليسټ د كوم هېواد د نيولو هڅه كړې تر هر څه يې مخكې د خپلو منگولو خښلو لپاره پلمې پيل كړي او بيا يې په نيوآك لاس پورې كړى دى. په ۱۹۷۹ كال كې شوروي اتحاد د خپل سويلي سرحدونو د ساتلو په پلمه پر افغانستان باندې يرغل وكړ.

امريكا په ۱۹۹۱ كال كې پر عراق باندې د كويت د نيول كېدو په پلمه يرغل وكړ او په ۲۰۰۳ كال كې يې د صدام د ډليزو وسلو په پلمه دا هېواد يې په مكملة ډول اشغال كړ، چې هيڅكله يې هم ونشو كړاى چې د دې وسلو شتون ثابت كړي. امريكايانو د افغانستان د نيوآك لپاره د سپټامبر يوولسمه، القاعده او طالبان (نړيوال تروريزم) پلمه كړ (داسې ډير دليلونه او قراين شته چې د سپټامبر د يوولسمې تر شا د (CIA) لاس و) او وروړ يې زمونږ د هېواد نيوآك بشپړ كړ.

امريكايانو چې په خپله په لسو كلنو كې (۱۹۸۲ تر ۱۹۹۲) پاکستان ته د عربانو د راتگ او د شوروي اتحاد پر ضد د جنگي ډو لارې چارې جوړې كړې، بالاخره د دې ناراضي عربانو له منځه القاعده جوړه شوه او اسامه د القاعده ډلې د مشر په توگه راڅرگند شو.

اسامه په ظاهري توگه هغه مهال د امريكې او عربستان په ضد ودرېد چې عراق پر كويت يرغل وكړ او امريكې د عربستان د «امنيت ساتلو» لپاره خپل سرتيري هلته وليږل، چې بايد همداسې شوى واى، ځكه چې امريكايانو بې له القاعدې سره په دښمني كې څنگه كولاى شو چې دا دومره پوځي اډې جوړې كړي؟ د امريكې پر ضد د القاعدې حملې په ۱۹۹۸ كال كې د كينيا او تانزانيا په پلازمينو كې پيل شوى چې په پايله كې ۲۰۰ امريكايان ووژل شو چې له هغې وروسته د القاعدې ډلې غړي د امريكايانو د دوى د متحدينو او د عربستان د اميني ځواكونو لخوا تر څار لاندې ونيول شول. دا په دقيقه توگه هغه وخت و چې د شوروي اتحاد د ډنگيډو او تقسيميدو كار څو كاله مخكې پاى ته رسيدلى وو او د امريكې خونړى زيرځواك د خپلو وسلو د كارخانو د فعاله ساتلو لپاره يوه فرضي دښمن په لټون كې وو چې هم لكى يې د دوى تر پښې لاندې وي او هم د لويو او بې رحمو عملياتو جوگه وي چې وكړاى شي ټول وپروې. دا فرضي دښمن له القاعدې پرته بل څوك نشو كېداى چې په ټوله نړۍ كې يې شتون درلود او

امريکي هره شيبه کولای شو چې د هغه څخه په گټه اخیستنې سره هر هېواد چې وغواړي تهدید او تر څار لاندې ونیسي.

د امریکي متحده ایالاتو خپل وروستي هدفونو لاس ته راوړني لپاره بیا هم په پاکستان کې خپل مزدور دولت ته مخه کړه او په مکمله همغږۍ سره یې خپل ځواکونه په سیمه کې ځای پر ځای کړ. د سپتامبر یوولسمه، چې په کې د امریکا خابنونه له منځه ولاړل د سیا (CIA) سازمان طرح وه چې لاندې شواهد او نښانې دا ادعاوي تائیدوي:

- د القاعدې پیلوټان څنگه وتوانېدل چې د امریکې د څو هوايي ډگرونو څخه طیارې په یوه وخت کې و تینتوي او څرنگه د شدیدو امنیتي خنډونو څخه تیر شي. دا کار د امریکایي امنیتي ځواک د مرستې پرته نا شوني و.

- پدې ورځ کې د امریکې تجارتي مرکز گڼ شمېر کار کوونکي نه و راغلي چې د دې پېښې په اړه د دوی تر مخه خبرتیا ښايي.

- یو امریکایي عکس اخیستونکی چې د دفاع وزارت له لوري د دې منطقي په صفرې نقطه کې له پخوا نه د عاجلو عکسونو اخیستلو لپاره ځای پر ځای شوی و له هغې وروسته چې ۱۷ روله فلمونه یې ثبت کړي و او ارجنټاین ته تېنټیدلی و، وايي چې د «سیا» سازمان له هغه څخه د دې فلمونو د اخیستلو لپاره او د هغه د ورکولو څخه د ډډې کولو په پایله کې هغه دوه واري شکنجه کړی، مگر هغه غواړي چې د دې عکسونو په وسیله دا ثابته کړي چې دا کار د «سیا» سازمان تر سره کړی دی او هغه دا ادعا هم کوي چې د دې دوو بلډنگونو تر څنگ د «سیا» یو یوولس پوړیزه ودانۍ هم وه چې له هغه ځای څخه دا عملیات اداره کېدل او څو ورځې وروسته دا ودانۍ هم د «سیا» لخوا د دې لپاره چې شواهد او سندونه د بل چا لاس ته ور نه شي، منفجره شوه.

- یو فرانسوي سرتیرې چې د توری بوری په عملیاتو کې یې گډون کړی وو د دې ادعا یې کوله چې اسامه د هغه په نښه کې وو خو یو امریکایي افسر د دې د دزو کولو مخه ونیوله.

- امریکایان د استخباراتو ډېر پر مختللي امکانات په واک کې لري او له دې پرته د پاکستان ISI خپل ټول امکانات د CIA په واک کې ورکړي او د «سیا» تر ټولو لوي مرکز هم په اسلام آباد کې شتون لري. دا چې د داسې امکاناتو درلودلو سره څنگه اسامه بن لادن، ایمن الظواهري او ملا محمد عمر کولای شي د دې دوو ویر اچوونکو سازمانونو څخه په پاکستان کې پټ شي د هیڅ چا لپاره د منلو وړ نه ده او ټول پدې باور دي چې په مستقیمه توگه دوی ټول د «سیا» په کنټرول کې دي.

- کله چې د پاکستان پوځ پر وزیرستان باندې چې د القاعدې تر ټولو مهمه اډه ده د برید هوډ درلود؛ د القاعدې د ۲۶ زره پوځ څخه ۲۵ زره یې په څو هفتو کې دننه دننه یمن ته وتښتېدل. امریکا د کلنو را پدې خوا په یمن کې د خپل پوځونو ځای پر ځای کول غواړي تر څو له یوې خوا وکړای شي چې پر سعودي عربستان او له بلې خوا د باب المندب په نري وچې او د سویز کانال څارنه وکړي، او داسې ښکاري چې گواکې امریکایي ستراتیژي جوړونکو د القاعدې مشرانو سره یوځای په یمن کې د القاعدې د ځای پر ځای کېدو تصمیم په گډه نیولی وي. د یمن دولت، چې پنځه ځل یې صنعا ته نژدې د القاعدې په اډې باندې بریدونه وکړ او بریالیتوب یې نه درلود نو اوس د امریکې بې پیلوټه طیارې په یمن کې د القاعدې په پټن ځایونو باندې بریدونه کوي او تر اوسه پورې د یمن دولت څو ځل په غیر مستقیمه توگه د امریکې څخه د

پوځونو د لپږولو غوښتنه کړې ده. منځني ختيځ ته د القاعدې د تللو وروسته داسې هڅې روانې دي چې «لشکر طيبه» دې د القاعدې ځای ونيسي چې د دې سره به د عربانو حساسيت هم لږ شي او د القاعدې ډله به هم په منځني ختيځ کې خپله دنده سر ته رسوي.

د سپتامبر د يوولسمې نه وروسته دې نامرئي دښمن د امريکې لپاره په سعودي عربستان، عراق، کويټ، قطر، آذربايجان، ترکمنستان، ازبکستان، افغانستان، پاکستان، تاجیکستان او قرغيزستان کې د پوځي اډو جوړولو لاره پرانيسته او همداسې د امريکا جگړيزه بېړۍ د تروريزم پر ضد د عملياتو په پلمه د هند په اوبو کې ځای پر ځای شول.

● د افغانستان شمال لوري ته د جنگ د پراخلو په موخه امريکايي الوتکو د طالبانو جگړه مار کندز، بغلان او فارياب کې پلې کړل چې دا خبره نه يوازې د دې ولايتونو واليانو، بلکې کرزی هم تائيد کړې او هم د وسلې نه ډک کانتینرونه يې د طالبانو قومندانانو ته سپارلي چې د دوي څخه يو يې په قلات کې افشا شو چې د ډير شورماشور يې پورته کړل. د افغانستان د اردو څو تنه افسران وايي چې له هغو لوژستيکي امکاناتو څخه چې مور سره دي طالبانو هم گټه اخلي چې د جگړې پر مهال څو واري د طالبانو له مورچو څخه د اردو لاس ته ورغلي دي. داسې بنکاري چې امريکايان او انگليسان د جگړې دواړو خواو ته په ورورولۍ سره په برابره ډول وسلې او نور امکانات ورکوي او غواړي چې دا انډول له منځه ولاړ نه شي او د جنگ لمبې تر اوږده مهاله بلې وي.

د پورتنۍ ټکو ته په ځير کېدو سره جوته کيږي چې امريکا د تل پاتې کېدلو لپاره يوې مودې ته اړتيا لري، نو همدې لپاره بايد داسې وسيلې په لاس کې ولري چې په تدريجي توگه دا موقع ورته برابره کړي او هيڅ څوک د دوي په پاتې کېدولو باندې نيوکه ونلري. د القاعدې ويري اچونکي سازمان دا کار په آسيا کې د امريکې د شتون او اډو جوړونې او طالبانو په افغانستان کې تر سره کړ.

اوس نو امريکايان د خپل شتون لپاره طالبانو ته او د طالبان د خپل دوام لپاره امريکايانو ته اړتيا لري او په دې ډول يو بل ته لازم او ملزوم گرځېدلي دي.

طالبان چې د انگليس، امريکا، سعودي عربستان او پاکستان لخوا زيږول شوي او په حيرانوونکې توگه يې القاعده ځان سره ونښلوله او داسې کسان يې په مشرتابه کې ځای پر ځای شول چې د هيڅ ولسوالۍ خلکو نه پيژندل او همدا ناپيژندل شوي کسانو د کابل په گډون د افغانستان %۹۰ برخه دوه کاله وروسته تر ولکې لاندې راوستله چې دا بنيادي چې يوه پياوړې ځواک د دوي تر شا ولاړ وو. دا رهبران عبارت و له: ملا عمر، ملا رباني، ملا محمد حسن، ملا برادر، ملاکبير، ملا متقي، ملا متوکل، ملا جمال، ملا احسان، ملا نيازي، ملا عبدالرزاق، ملا ترابي، ملا خير اله، ملا داد اله، ملا محمد غوث، ملا حکيم مجاهد، ملا بورجان، ملا عبدالله او ملا محمد رسول چې د دوي له ډلې څخه تر اوسه ملا بورجان، ملا احسان اله، ملا رباني، ملا داد اله او ملا حسن وژل شوي دي. ملا محمد غوث، ملا خير اله، ملا کبير، ملا ترابي او ملا مراد نيول شوي او بيا امريکايانو ته سپارل شوي دي. او ملا متوکل، ملا مجاهد او ملا ضعيف کرزي دولت ته تسليم شوي چې له دې ټولې ډلې څخه ملا عمر، ملا عبدالرزاق، ملا عبید اله، ملا نيازي، ملا متقي، ملا جمال او ملا محمد رسول پاتې دي چې د طالبانو رهبري کوي. له دې سره چې دې تحريک دومره غټه ضربه وليده او د مشرتابه له ۱۹ غړو څخه يې يوازې ۷ تنه پاتې شول بيا هم سازماندهي شول او دا دومره پراخه جنگ اوس په اتوماتيکه توگه مخ ته وړل کيږي دا پوښتنې راولاړوي چې طالبان بيا له کوم ځايه تمويل شول، څنگه يې وسلې تر لاسه کړي، دومره لوژستيکي مرستې ورسره له کومې شول، کومو کسانو د دوي د مشرانو

او لویو قومندانانو لپاره پټن ځایونه سمبال کړل، دومره انتحاریان او د انتحار او انفجار دومره پرمختللي وسیلي له کومې او د کومو کسانو لخوا تیار او د دوی په لاس کې ورکړل شول. په ټول تحریک کې د مشرتابه بدلون او د قومندانانو ځای پر ځای کول ځنګه اداره کیږي، د کوټه شورا ځنګه عمل کوي، د عملیاتو لپاره سیمي ځنګه ټاکل کیږي، د سیمو، قومندانانو او د طالبانو رهبرانو تر منځ اړیکه په کوم ډول ټینګیږي او داسې لس گونه نور پوښتنې دي چې د ټولو لپاره ګنګې او د پوښتلو وړ دي. خو هغه کسان چې د امپریالیستانو او د هغو ګوداکې رژیمونو د کړنو سره آشنا دي پدې بڼه پوهیږي چې د طالبانو تر شا ډېر پیچلي، ویرونکي او له تجربې ډک سازمانونه لکه: «سیا»، انتلجنس سروس او د پاکستان ای اس ای ودریدلي دي چې داسې جګړې رهبري کوي او له دې لارې څخه د ټولو ګډونوالو منافع او مقصدونه پوره کوي.

خو دا چې د ځینو په اند پاکستان امریکا غولوي، د دوی په سادګي او حالاتو ته نه ځیر کېدل بښایي. پاکستان له افغانستان څخه د ډیورنډ د کرښې په رسمیت پیژندنه، تجارتي ګټې او د دوی تر ولکې لاندې بازار غواړي او امریکا غواړي چې د پاکستان او افغانستان تر منځ دا تریګني اوږده شي او پاکستان له طالبانو څخه همداسې ننگونه وکړي تر څو د جګړې اور تر اوږدې نیټې پورې لیکدلي وي تر څو امریکایان خپلو ټاکل شوي هدفونو ته ورسېږي. دلته د امریکا او پاکستان ګټې یو بل سره تړاو لري او که داسې هم نه وای نو د یوه ګوداکې دولت په توګه بیا هم پاکستان نشو کولای له هغه څه چې امریکا غواړي سرغړونه وکړي. پاکستان د امریکې په مرسته د پرمختللو فانتوم الوتکو او آن تر دې چې د اتومي وسلې خاوند شو او اوس مهال امریکا دا هیواد د لیزري بمونو د لارښود دستگاه په وسلو سمبالوي. پاکستان، سویل ته د شوروي اتحاد د اغیزې د مخنیوي لپاره د امریکا د ګټو د ساتلي سې په شان عمل وکړ او د هند د اوبو څخه د امریکې د دفاع مثلث غړو څخه یو مهم غړی شمېرل کیده. په ایران کې د شاهي نظام د پرځېدو وروسته د «سیا» ټول سندونه اسلام آباد ته ولیردول شول او اوس په پاکستان کې هیڅ بدلون د امریکې له رایې او نظر پرته او په دویم ځای کې د انګلیس له اجازې پرته ترسره کېدای نشي. ټول پاکستاني جنرالان په امریکې او انګلیس کې زده کړې کوي او د امریکایانو هر فرمان منلو ته تیار دي. د پاکستان ۲۷ سلنه بهرني پانګه اچونه د امریکې او ۲۵ سلنه یې د انګلیسانو په ولکې کې ده.

نو پدې توګه پر طالبانو باندې د پاکستان او آی اس آی کنترول په حقیقت کې د امریکا کنترول دی او دا چې ولې پدې حساسه وخت کې چې کرزی، انګلیسان او سعودي عربستان طالبانو سره د خبرو اترو او مصالحې کوښښونه کوي پاکستان، ملا برادر چې د طالبانو اصلي مهره ده دستګیروي، ملا برادر له هغو کسانو څخه وو چې خبرو اترو ته یې خوښی ښودله، امریکې په ظاهري توګه پاکستان ته ۳۹۴ میلیونه ډالره د ده په بدل کې ورکړې او ویې ښودل چې لا وختي دی چې طالبان په ټولیزه توګه له منځه یوسي او یا یې په قدرت کې شریکه کړي، او بالاخره دا چې د امریکې او د هغه لاس پوځي پاکستان څخه پرته څوک به و نه توانیږي چې طالبان د مصالحې میز ته راکش کړي.

امریکې چې لا تر اوسه خپل ۳۰ زره پوځ افغانستان کې ندی پلي کړی او د دې لپاره چې د راورلو پلمه یې جوړه کړي(د ۱۵ زره پوځیانو په ګډون یې د مارچي(چې د نادعلي په سویل کې یوه کوچنی سیمه ده) عملیات په لاره واچوله تر څو نړېوالو ته وښيي، چې که د مارچي عملیاتو لپاره ۱۵ زرو پوځونو ته اړتیا ده نو د طالبانو د پرځولو لپاره د لا ډېرو امریکایي پوځونو راورل اړین دي. او که نه لوګر چې یوه نا آرامه سیمه وه او د طالبانو او حزب اسلامي د فعالیت مهم ځای و، امریکایان د ۱۵۰۰ سرتیرو سره وتوانیدل چې دا سیمه په دوو میاشتو کې دننه آرامه کړي.

پورتني توضيحات دا جوته کوي چي امريکايان د افغانستان په نيولو سره د پروگرام نشتوالي سره مخ ندي او کارونه له پخوا جوړشوو ستراتيژيو پر بنسټ پر مخ يوړل کيږي. دا يوازي هغه ناخبره، ساده او کم معلوماته کسان دي چي د نيواک ټولي خواووې ارزولي نشي، د دي پر خاي چي خپله ناپوهي سمه کړي، نيواکگره پوځ بي پلانه او بي برنامې گڼي او غواړي چي دا ملا نصر الدين ډوله فکرونه په نورو هم ومني. امريکا د اوږدو مهاله تم کيدو په نيت افغانستان ته راغلي تر څو له يوې خوا د سيمي کنترول په خپل واک کي ولري او له بلې خوا وتوانيږي په خپل ټول قوت سره افغانستان کي لوټ ماري وکړي. افغانستان د امريکي په قاره اي سياستونو کي د يوه ټکي مثال لري خو دا هغه ارزښتناکه ټکي دي چي غواړي لږ تر لږه ۹۰ کاله يي په خپل موتي کي وساتي او که نه نو طالبانو په شان د يوه فاشستي او بي بنياده تحريک پر ځول د امريکي لپاره د ابو د گوت د تيږولو څخه هم آسانه ده (طالبان د خلکو پر ضد يو تحريک دی چي د افغانستان اکثره خلک يي ملاتړ نکوي).

دا د انقلابي ځواکونو دنده او اصالت دی چي د يوه مخکښ گوند جوړولو سره او له دي طريقه د کليو له لاري د بنارونو د محاصرې سره ټول نيواک گر پوځونه وشړي او د نيواک په وړانيو د پرولتاريا ديکتاتوري جوړه کړي، څه چي په ويتنام کي وشو او تر هغه دمه به افغانستان هيڅ کله ويتنام جوړ نه شي، او که نه په نورو هيوادونو او په افغانستان کي تجربو بنودلي ده چي چپاولگران په لومړي سر کي د خپلي فتحې او پښو ټينگولو په اړه فکر کوي او له هغه وروسته خپل ستراتيژيک هدفونه پلي کول او دا هغه څه دي چي اوس مهال په افغانستان کي په سيستماتيکه توگه روان دي.

مړ دي وي امپرياليزم

مخ په وړاندي د سوسياليزم په لور

د افغانستان انقلابي سازمان

د ۱۳۸۸ د کب اومه